

Szerkesztői és kiadó iroda:
NYIREGYHÁZÁN,
Széna-tér 121. sz. alatti
házban.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.
Nyílt tér alatt 30 kr. bélyegdíjon kívül minden há-
romszor hasábjott garmond-sorért 25 kr. fizetendő.

NYIR.

SZABOLCSMEGYEI KÖZLÖNY.

Vegyes tartalmu hetilap. — Megjelenik minden szombaton este.

Előfizetési díj:

A kiadó-hivatalban egész évre 5 fr. 50 kr.
Házhoz hordva vagy postán küldve 6 „
Félévre 3 „
Évnyegyedre 1 „ 50 kr.

Hirdetések díja: minden öthasábos petit-sor
egyszeri igtatásánál 5 kr., többszörinél 4 kr.
Bélyegdíj 30 kr.

Külföldre nézve kiadó-hivatalunk számára hirdetményeket elfogad: Haasenstein és Vogler Bécsben, Hamburgban, Berlinben,
M.-Frankfurtban, Baselben és Lipszében.

Tessék elolvasni.

(Folytatás.)

—:— Nem leendő szükségesség azon példákat szaporítani, melyekből kitünik, hogy a gyermekek a protest. iskolákban, és valószínűleg a többi egyházfelekezetek iskoláiban is, nem saját céljaikra, hanem — az egyház céljaira neveltetnek. Ha az ember egyedül vallása után megélhetne, akkor nem volna okunk ezen egyházi nevelés ellen felszólalnunk; de miután az ember egyedül a káté és énekes könyvvel kezében és fejében, egyáltalán nem kereshet egy falat kenyert sem — a lelkész urakat kivéve —; emberbaráti kötelességünknek ismerjük, iskoláink ezen állapotára, népünk elmaradásának ezen okára figyelmeztetni azon férfiakat, kik hivattva vannak a haza jobblétét a nevelésügy előmozdítása által eszközölni.

Mindezek után úgy tűnhetik fel, mintha mi a vallásosság ellen szólalnánk fel, mintha Voltaire korát kívánnók előidézni; de ez távol van tőlünk. A nép legyen vallásos, de ne csupán vallásos — hanem — okos is; a nép legyen erkölcsös, de ne csupán erkölcsös — hanem életrevaló is. Különbösen igen nagy kérdés még az is, hogy valjon vallásos és erkölcsösnek neveljük-e a népet azáltal, ha iskolai éveim keresztül, elejétől mindvégig oly vallásos dogmákkal tömjük tele emlékezetét, melyek metaphysical tartalmuknál fogva észéhez, értelméhez fel nem hatnak s korához képesti érthetlenségük miatt fogva szívet soha nem illetik.

Mi különbséget teszünk a theologia és a vallás közt!

De mi a nyiregyházi prot. elemi iskolákról akartunk szólni.

Térjünk tehát át ezen általános észrevételek után, az említett helybeli tanodákra.

Ezekre nézve is nagyrészt állanak a fenebb mondottak.

Ha az ember valamely bajt orvosolni kíván, mindenekelőtt annak gyökerét kell felkeresni. Mi is, midőn a kor kívánalmainak jogosságát elismerve, e baj orvoslását elősegíteni ohajtjuk; kénytelenek vagyunk kérdezni: ki a hibás?

Feleljünk őszintén e kérdésre, s vegyük sorban az iskolai működés eredményének egyes tényezőit.

Első helyen áll a tanító. Lépünk a nyiregyházi elemi tanodákba. Kétszáz gyermeket látunk egy terembe helyezve, vagyis inkább tömve. Köztük egy tanító s tán egy segédtanító is. Meggondolva most mikép külföldön negyven gyermeknél többnek tanítása nem igen kívántatik egy tanítótól, — magától értetődik, hogy ezen arányban jogosan csak egy ötödreszt kívánhatnók annak, a mit egy negyven tanuló külföldi tanítótól lehet kívánni. De itt még számbaveendő az is, hogy nálunk a gyermekek korántsem járnak ám fel oly szorgalmasan az iskolába, mint külföldön, teszem Németországban, hanem ki novemberben, ki decemberben, ki januárban jelentkeznek, s azonkívül

a tanítási nyelv is némely osztályban két-sőt háromféle is.

Miután mi különben is nem azt kérdeztük, hogy „mennyi“ hanem hogy „mi“ tanítatik; — mindezekből világos, hogy rút halátlanságot s botor tudatlanságot árulna el az, ki ily körülmények közt csak távolról is a tanítóknak kereshetné a hibát.

(Vége köv.)

Egy komoly szó városunk képviselőjéhez.

(Folytatás és vége.)

Ha a vasárnapi iskola ezen egyszerű, magyar nyelvtanból, számtanból és mértannal egybekötött rajzból álló tanterv elfogadtatnék, s városunkban már fenálló intézetnél működő tanerők megnyeretének: a költségvetés és helyiség kérdése lenne még eldöntendő.

A rendes évi költséget a tanerőknek fizetendő díj képezné. A mely tanárra az intézet vezetése, képviselője és a felelősség kötelessége ruháztnék, ha annak díjaztatását évenkénti 100 frtra tesszük, a más kettőt 60—60 frtra, úgy az egyévi f. költség 220 frtra rúgna.

A felszerelési költség 150—200 frtból bőven kitelnék; mert egyelőre mindössze rajzmintákra, mértani testmintákra, fali táblán való rajzoláshoz szükséges eszközökre, egy kis pénz-, súly- és mértékgyűjteményre lenne szükség.

De fölötte lényegesnek és a felszerelés fő alkatrészét képezőnek tartok egy kis

T Á R C Z A.

Elek Ferencz honvéd alezredes beszéde a pályaudvarban.

Isten hozott nagy hazafi, szeretett vitéz tábornokunk!

Hálát adunk a mindenség Urának, hogy megérünk engedte azt, hogy szabadságharcunk óta lefolyt oly sok s viszontagságos évek után tégedet, a tiszta jellemű hazafi, a szabadság egyik leghivebb örét s rendíthetetlen bajnokát, hazánk szent földén viszont láthatunk.

E percben, — a viszontlátás örömeiben, — feledni érezzük a szenvedésekben oly gazdag közelmúltat, és egy újabb reménysugár tűnik fel előttünk: e hazát, a jövőben még boldognak láthatni.

Tábornok! Ine az itt körülled egybesereglett bajtársak, még élő maradványai azon harcossoknak, kik hazánk szabadság szent harcát vívták, s a kik közül többen velem együtt vezetéset alatti is szolgáltak.

A hosszú évek szenvedései nyomokat hagytak ugyan a külsőn, de a kebel tisztasága érintetlenül maradt: — fogadd el tehát általam, e tiszta hazafi keblek legforróbb üdvözlését.

Mi részünkről kérjük a Mindenhatót, hogy adjon neked hosszú életet, és engedje megélned, hogy e hazát, melyért annyit szenvedtél, mint ohajtod — oly boldognak is láthassad.

Isten téged tartson meg, még számos éveken keresztül, e hazának, s élj boldogul!

Gyöngyösy Sámuel beszéde a fáklyászene alkalmával.

Hazánk nagy fia, hős tábornok!

Mint midőn iszonyú hajótörés volt a tengeren s a viharban széttűzött hajó minden darabja romokká omla szét, az utasok egy legnagyobb része a dühöngő hullámok alá merült; némelyik mentő csónakra, másik itt-ott uszkáló deszkadarabokra menekült; hány elvész, hány elmerül még ezek közül is, míg a haragvó tenger a megmaradtak közül egyiket az egyik, másikat a másik világtáj partjaira veti. Az otthon maradt kedvesek Szerk. pl. bm. h.

árván, elhagyatva, évekig várják őket, a család oszlopait, büszkeségeit; s ha évtizedek elhullával egy-kettő előkerül, fejkön ősz hajszálakkal, arcukon a kiállott szenvedések mély barázdáival: minő öröm fogadja őket, a viszontláthatni már nem is remélteteket? összefutnak a szomszédok, a gyermekek, az unokák, kik csak már elbeszélés után nevérol ismerik; mind — mind sietnek, hogy lássák az érkezettét, s a legmelegebb érzelmen nyilatkozataival veszik körül, elbeszélve szenvedéseiket, a kínos napokat, melyeket távollétében töltöttek.

Epen így volt nemzetünk az 1848-49-iki függetlenségi harc után; szétomlott a szabadság nagy hajója, mely már oly bátran haladott a békepart felé, árcsozárról letörte a vihar a nemzeti lobogót, vitorláit rongyfoszlányokká tépdél és a széttűzött hajó népe nagy részben a zúgó ár alá merült; láttuk a vértanúk ezreinek sírjait, reájuk sokáig koszorút sem rakhatánk; — sokan mentő csónakokon menekültenek a világ minden részeibe. És mi itthon maradtunk a sötétben árván, elhagyatva, mint tehetetlen gyermekek.

Évek múltak el, és a haza számuzott bujdosói közül egy-kettő előkerül, megöszült hajszálakkal, arcukon a hontalanság fájdalomának barázdáival; az ifju nemzedék őket már csak nevérol s apáik és a történelem elbeszélése után ismeri.

Ezek közül vagy egy te is, hazánk nagy fia, hős tábornok! Oh mily öröm dobogtatta kebleinket nevednek hallatára, midőn megtudtuk, hogy visszatértél a hazába; s mily nagy mértékben fokozódik örömiünk most, midőn városunkban tisztelhetünk; emlékezetünkben újra felmerülnek ama nagyszerű mult magasztos képei, és örömiünkben feledjük a tizennyolczéves szolgaság ostorcsapásait, melyekkel az önkény testünket verdesé.

Most egyedül csak arra emlékezünk, hogy itt vagy, miénk, a hazé, a nemzeté ismét. Te! ki a hadseregeknek nem csak hős vezére, de teremtoje is valál, szíved lélekkel ismét a miénk vagy!

Légy üdvözölve közöttünk, hős magyar vezér! E város polgári olvasó-egylete zászlót készítettett és szenteltetett fel ma tiszteletre. És valamiként e zászlóra határozatilag mondotta ki, hogy csak hozzád hasonló nagy honfiai tisztelgetre fogja azt kibontani: úgy te is csak ily zászló alatt, a nemzeti megszentelt zászló alatt folytasd a szabadságért, a népjogokért és honboldogságért nemes küzdelmedet.

Légy üdvözölve közöttünk, hős magyar vezér! E város polgársága, lelke nemesebb ösztönét követve, sorakozott itt, hogy hangos kiáltásban öntse ki örömet megérkezésed felett, s kívánjon neked hosszú, boldog életet e hazában, a hontalanság sok szenvedései után.

Légy üdvözölve közöttünk, hős magyar vezér! Engedje az ég, hogy a mit húsz évvel ezelőtt az „Arany trombita“ népszerű költője e szavakban mondott rólad: „Hogyha koszorúdat végig fonod, Perczel. Az örök életet túléled egy percczel.“

engedje az Isten, hogy e szavak teljesüljenek, s hogy a koszorút végig fonhassad a szabadság, egyenlőség, testvériség megszentelt virágiból.

Légy üdvözölve közöttünk, hős magyar vezér! Engedje az ég, hogy légy a szabadságnak oly bolygó csillaga, a mely eltűnt a tizennyolcz évi sötét é alatt, de most ismét fentragvog; engedje az Isten, hogy e csillag vezessen el bennünket, mint Kelet bölcsseit, a népek polgári megváltójának bölcsőjéhez!

Adjon Isten a hazának sok ily hősöket és téged közöttünk, érettnök, a hazáért a hazában sokáig éltesen!!

A varsói menekültek.

Történeti beszély

Gyöngyösy Sámueltól.

(Folytatás.)

„Uram! — szóla Arthur — ön nagy veszélyben volt, épen az utolsó pillanatban jöttünk segélyre, s megmentettük önt, lábai vérzenek csupán; de jöjön, ha ajánlatunkat meg nem veti, Varsóba visszük önt.“

„Ah! a földön még tehát!... mond vontatva a százasos; s ajkán az örömmek egy görcsös mosolya vonult el. — Tehát még élek!... oh mi szép élni.... Köszönöm, uraim, bár kik legyenek, vegyék legforróbb köszönetemet!“

„Nincs mit köszönnie, uram, — válaszola szokott érczes hangján Wladiszláv — mi csak keresztényi kötelességünket teljesítettük; jöjön, sebeit bekötözzük s kocsinkra segítjük önt!“

E közben Wladiszláv tiszta fehér zsebkendőjét vonta ki zsebéből, s a még mindig fekvő százasos mellé térdelve, kezdé bekötözni a lábán kapott sebeket; de a

könyvtár, mely tanulságos ifjúsági iratok és iparosoknak irt műveket tartalmazna. E könyvtár jótéteményében nem csak a vasárnapi iskola tagjainak, hanem a legényeknek és mestereknek is lenne része. Ily könyvtár által lenne a fiatal nemzedék olvasásra szoktatandó, valamint általa a mesterek is sokoldalú felvilágosítást nyernének az iparvilágban folyton felmerülő új találmányok és felfedezések fölött. — El nem mulaszthatom itt felemlíteni, hogy a külföldön ilyen könyvtárak minden városban találhatóak, sőt hogy az éjszakamerikai egyesült államokban ily könyvtáraknak szánt nyilvános épületek mindjárt az ujjlag alapítandó városok tervrajzánál számba vétettek. De hogyan is haladhatna valamely város polgársága a haladó korrallal, ha ismeretlen a haladás mozgató erejével, a tudományos mozgalmakkal, az életkorébe vágó irodalmi termékekkel? Mert hát bizony a ki nem tanult és nem látott semmit, s azonfelül még nem is olvas semmit a nagyvilág folyásáról, az nem is tudhat semmit, annak sorsa el van döntve: el kell maradnia a világtól, vagy pedig ha mégis beleártja magát olyan dolgokba, melyekhez nem ért, csak szomorú bukás lehet a vége. — De ha pl. városunkban lenne is egyiknek-másiknak kedve tudomást és felvilágosítást szerezni sok ujkori hasznos találmányról, hova forduljon felvilágosításért? — Állítsunk iparosoknak való könyvtárt, akkor az iparkodóknak és törekvőknek lesz hova fordulniuk; és a kik elmaradnak, azok nem a viszonyoknak, hanem csak elfogultságuknak vagy restségüknek tulajdoníthatják azt.

A könyvtár kezelése az intézet vezetőjére lenne bízandó, ki egyszersmind felelősség terhe alatt az egész könyvtárnak, valamint egyes műveknek épségben maradása fölött őrködnék.

A helyiségre nézve egyelőre czélszerűbbet nem ajánlhatok, mint hogy a város valamely elég tágas, már meglevő tanodai termet béreljen ki a vasárnapi iskolai óráknak. Kezdetben elég tágas lesz pl. a gymnasium első osztályának tanterme is.

Nem olyan egyszerű egy leánynevelde számára helyiséget — nem csak találni, de

csak ajánlani is. — Azonban tudnánk mégis igen-igen czél- és egyszerű indítványt tenni, illetőleg eszmet megpendíteni, ha csak viszhangra találna. De egyéb nem is kellene hozzá, csak hogy viszhangra találjon — és segítve lenne a bajon. Ezen eszme röviden kifejtve a következő:

A mint értesültünk, algymnasiumunk helyisége semmi tekintetben nem felel meg czéljának, s ha a tanulók száma az eddigi arányok szerint szaporodik — mire a legbiztosabb kilátás van — a tanulószám egy része már a következő tanévben helyszüke miatt aligha ki nem szorul. Még kevésbé felel majd meg a mostani gymn. épület, ha a meglevő négy osztály — mire szintén kilátás van — egy-kettővel megszorítottatnék. Udvara nem csak testgyakorlati terek, de még csak közönséges házi udvarnak is kisiny: szóval az algymnasiumi épület mint ilyen a leghianyosabb.

De a milyen hiányos mint algymnasiumi épület, épen oly czélszerű lenne leányneveldei helyiségnek, mert megfelel mindazon igényeknek, melyeket fenébb leányneveldei épülettől követeltünk.

Indítványom már most ez: tegye magát a város összeköttetésbe az ev. egyházzal, mint a melynek tulajdona a kérdéses gymn. épület; ajánljon fel ezen egyháznak gymnasiumnak megfelelő czélszerű fundust alkalmas helyen, pl. a volt széksógyűjtő téren az indóház felé vezető út szélén, és megfelelő mennyiségű építkezési anyagot, illetőleg téglat, és vegye át az egyháztól a mostani gymn. épületet leányneveldei helyiségnek. — Ez könnyen kivihető és a várost semmi módon meg nem terhelő terv, mely által két, a városi közönség művelődését feltételező kérdés a legsimábban oldatnék meg.

Évenkénti 600—700 frtnyi összeg az előadottak nyomán elégséges tehát, hogy a város mind szervezett megfelelő leányneveldeit, mind vasárnapi iskolát fentartsion.

Honnét vegye a város ezen összeget? — Valóban illemtelen dolgot vélek elkövetni, midőn e kérdést csak felállítani is merem. Mert hát ezen város mások inségének enyhítésére legalább a fennevezett összeg erejéig költ évenként, nem lenne tehát képes

költeni, midőn saját édes gyermekei legszen- tebb érdekei azt követelik? Csak némi lelkesedés és ügybuzgalom kívántatik e kérdések iránt, csak annyi kívántatik, hogy a képviselő testület e dolgot magáévé tegye: akkor a csekély költség kérdése bizonyosan nem lesz hátrányára az ügynek. Hátrányára csak egy lehet: az apáthia, a buzgalomhiány, vagy a dolog kicsinylése, semmibe sem vétele.

De én attól nem tartok. Mert tudom, hogy képviselőtestületünk mindenkor a legnagyobb áldozatokra is kész, midőn a város jövőjének biztosítása forog fenn. Mert mi más czélból ajánlott fel pl. a megyeház áttéti költségének fedezésére 50,000 frtot és sok egyebet? — Meglehet, hogy szavaim sokak ajakaira kétkedő gúnymosolyt fognak csalni, de annak dacára kimondom, mert legbensőbb meggyőződésem: kimondom, hogy városunk felvirágozása nevelésügyünk rendezésétől sokkal nagyobb mértékben függ, nevelésügyünk rendezése által sokkal hamarabb, biztosabban és olcsóbban elérhető, mint nem egy, de tiz vármegyeház áttétele által.

Mert virágzó városokat, melyeknek nem volt megyeházuk, eleget láttam; de oly virágzó várost, melynek polgársága nem lett volna általánosan legalább bizonyos fokig tudományosan kimivelve, illetőleg, melynek nem lettek volna elegendő számú nevelőintézetei, nem csak nem láttam, de még csak nem is képzelhetek.

Bár sikerült volna nekem igénytelen sora- raim által ezen meggyőződésemnél több polgártársam meggyőződésévé tenni: akkor nem fogyasztottam volna hiába időt, tintát és papírost!

x. y. z.

Nyirfalombok.

III.

(Egy gazdatiszt elmélkedése — és egy laikus ábrándozásai.)

Fábján F. gazdatiszt barátunk hosszadalmasan és oly boszú hangon zsörtöl a szecska- és kezdetlegesége, a gépészek nagy hangu programjai, de sőt a sajtó ellen is, „melynek szárnyai alatt emelkednek a magasba a haszonleső üzerek” — mintha minden repcejét megetté volna az agrotis, s mindezen bajok orvoslása végett (a repcezt és agrotist természetesen kivéve) az orsz. magy. gazd. egyletre apellál. — Irigylésre méltó boldog ember, kinek vágyai ennél maga-

százados, hangjait hallva, remegni kezdett egész testében, egy kimagyarázhatatlan érzelmű hatása alatt felemelkedett fekvő helyzetéből s a mellette térdelő férfi arczonásait éles szemle alá vette, s midőn annak kilétéről meggyőződött, egy pillanat alatt talpon volt, s felkapott borzas fővegét mélyen nyomta szeméire s komor hangon szólott, nem akarva elárulni, hogy felismerte jölteit:

„Köszönöm uraim, eddig velem éreztetett jószágokat sem vagyok képes meghálálni, s minthogy utam most nem Varsó felé viszen, ajánlatokat el nem fogadhatom, nagyon távol esném czélmóltól, ha ellenkező irányban kellettnek haladnom. Különben elég erősnek érzem magamat a tovább utazásra. — Itt nem messze várakozik reám inasom, kivel lóháton tovább folytathatom utamat.

De alig végező e szavait, egy pokoli gondolat vilant agyán keresztül s önmagához eképen szólott érthetetlen hangokon, melyeknek elmondása közben ha sötét nem lett volna, csak ajkainak mozgása lett volna látható: „Antal! még mindig kezdedben vannak boszud kizemelt áldozatai; úgy látszik, hogy még a véletlen is kezdedre dolgozik; vigyázz, légy okos és ravasz, még fel nem ismerttéll!”

„Uraim! figyelmeztetnem kell önöket — mond hallhatólag — a farkasok most oly nagy számmal járnak, hogy töltetlen fegyverrel egy lépésre sem mozdulhatunk; mielőtt utunkat folytatnánk, töltsük meg fegyvereinket.” Szavait végezve, ha látni lehetett volna, szikrázó szemekkel és egy gúnyos mosollyal nézett megszabadítóira.

„Azt épen tenni akartuk,” — válaszolának a megszólítottak.

„Bár sziveségöket ismeretlen megmentőimnek megköszöntem s további gondoskodásukat visszautasítam, — mond ravasz arczkifejezéssel a százados — meg fognak bocsátani, ha még egy kéréssel terhelem önöket. Elkábult állapotom miatt mindeddig elfeledtem, hogy itt közelemben, néhány lépésnyire, az enyémhez hasonló gyilkos tusát vívott a vadállatokkal valami szerencsétlen, kinek megmentésére azon pillanatban siettem, midőn engem is körülfogtak a dühös vadállatok; azt hiszem, mivel megmentésére senki sem sietett, szerencsétlenebbül végződött sorsa az enyémé. Uraim! keressük fel őt, legalább még megtudhatnók kilétét.”

„Mindent, mit emberi kötelességünk parancsol,

megteszünk — viszonzának Arthur és Wladiszláv; — vezessen ön bennünket.”

E szavak után azonban Wladiszláv egészen Arthur mellé közeledve, e szavakat sűgá lassu hangon: „Minden mozdulatát figyelemmel kell kísérnünk s a róka ravaszágát kijátszanunk.”

„Most menjünk!”

A három férfi szorosán egymás után a százados vezérlése alatt előre indult s alig néhány percnyi haladás után egy néhány □ ölnyi szabad térre jutottak, hol a még itt-ott alátündöklő csillagok világánál iszonyatos látvány várakozott reájuk. Nehány vadállat lakmározott ott egy szerencsétlen ember szétépett tetein; valami lélekzáró volt látni, a mint e nekiböszült állatok, betanult ügyességgel hasgatták le a testet fedező ruhákat, s a kibontott testet falánk vágygally, möhön faldosták, s némelyik jobbízű falaton összekapva fogaikat csattogtatva néztek egymásra szikrázó szemekkel. Hogy ember volt az, kinek hulláján e szomorú lakoma tartott, csupán a szétépett öltönydarabokról lehetett gyanítani, de a széjjel heverő lefosztott csontok már felismerni nem lehetett, csak a nagy vadász-csizmák voltak még meg, s e pillanatban épen azzal kinlódtak a farkasok, hogy a belészorult lábukat kimar- czangolják.

E látvány megható és leverő volt!

Utasaik mintegy vezényszóra egyszerre emelték fel ezalatt már megtöltött fegyvereiket, hat lövés dördül el egymásután, a farkasok némelyike vad ordítással bukik le, s kinos vergődéssel szórja szét körülte a havat, a többiek részint megijedve a véletlen támadástól, részint kielégítvén már éhségöket, elrohannak, s nem sokára távolról lehetett hallani üvöltésöket.

Arthur mint gyengébb természetű eltakarta szemét s mintha lábai egy helyre gyökeredzetek volna, nem birt helyéből kimozdulni; szokatlan fájdalom vett erőt lelkén a látottak miatt, s merengő szeméit az égre emelve, hálát látszott adni Istennek, miért őt még ily szerencsétlenségtől megkímélte; kedvesére gondolt, s lelke az erdő vézes homályából tülemelkedett, oda repülve az ódon palotába, hol egy hű kebel most is érette dobog.

Egy ideig utasaik saját gondolataikkal voltak elfoglalva, végre a százados szólalt meg, szokott gúnyoló hangján: „Ennek utegan nem tudom ki szedi össze valaha csontjait a feltámadás napjára!”

„Eh uram! ön hamar elfeledte, hogy néhány perc előtt ugyanezen észrevételt tehetett volna ön felett! Jobb lesz, tartsunk a megjegyzések helyett rövid vizsgálatot, felfedezendők legalább nevét szerencsétlen embertársunknak, hogy tudósíthatnók hozzátartozóit, hogy ne várakozzanak reá, mert ő körükbe többé vissza nem tér soha!” Wladiszláv e szavai után azon hely felé tartott, de folytonos figyelemmel tartva a százados minden mozdulatát, hol látszólagosan a szerencsétlen ember le- győzetett, a hol t. i. öltönyének legtöbb darabjai lát- szottak. Lengyel pór öltönydarabok voltak azok, s midőn Wladiszláv szemlét tartott felettök s a zsebeket kutagatá, a sötétség dacára felfedezett a havon egy terjedelmesebb iratot, melynek mivel hivatalos levél kül- sője volt, a nélkül hogy valaki észrevette volna, felső öltönye zsebébe rejté.

Mig azonban Wladiszláv a kutatással, Arthur sa- ját merengő gondolataival volt elfoglalva, csak akkor vették észre, hogy a százados eltűnt, midőn Wladiszláv a visszaindulásra szólította fel társait.

„Arthur! — kiálta fel megrendülve Wladiszláv — hol van harmadik társunk? Nem mondtam, hogy minden mozdulatát figyelemmel kíséred? Oh! Arthur, te még nem ismered az ilyen jellemeket! Ovatosan, sietve el innen töltött fegyverekkel, mentől elébb a kocsira, mert a nemtelen, most a sötétség leplével eltakarva áll lesbe reánk, s orgyilkos csövét ki akadályozhatja meg, ki fordíthatja el e sötét éjszakán!”

A mint e szavakat elvégezte Wladiszláv, azonnal sietve mentek vissza a szűk nyíláson a melyen jövének. Nehány perc múlva a kocsinál voltak s egyszerre ugrottak reá, hol cselédek t. i. a kocsis és egy inas már nyugtalanul vártak gazdáikra.

A kocsis megszuhintja ostorát, a nemesvéri pari- pák két lábra ágaskodva kezdenek táncolni: e pillan- tatban két lövés dördült el az országútról közel, a kocsiban ülök egyike fájdalom kiáltással bukik ki a lo- vak közzé. A megrémült lovak egy ugrással eltépik a fékszarakat s böszült rohanással ragadják maguk után mint könnyű pehely a kocsit.

Körül mindenütt sötét, a farkasok ordítanak s egy ember ugratag az országúton gúnyosan kaczag.

(Folytatása következik.)

sabba nem emelkednek. Kétségkívül óhajtható ugyan, hogy önző gépezetek ne zsákmányolják ki szélszerűen gépeikkel a vevő közönséget, — azonban nem kevésbé sürgős, sőt égető szükség, hogy a gépek jelen túlságzott ára lehető minimumra redukáltassék. És míg ez meg nem történik, ne áldozzunk mezőgazdaságunk nagymérvű felvirulásáért. Gépek nélkül nincs gyökeres reform e téren, s reform nélkül nem lehet haladás. Gépek pedig nálunk csakis uradalmakban s szörványosan egyes vagyonszabóknál használatnak, a nagy tömegnél éppen nem, s nem is főgnak használatni mindaddig, míg mérsékelt áron nem lesznek beszerezhetők. Vagy talán kivétel valami volna e pium desiderium? Nem. Ha a nyiregyházi vásárban tokjai egyszerű kézműves adhatja jó vaskéjét 10 o. frton, miért nem adhatná a gyárosok — kik bizonynyal ócsóbban produkálhatnak — 8 o. frton azt, miért most — a vecturát nem is említve — 14 o. frtot kell fizetnünk? Miért egy szecsavágó 45—50 o. frt, egy szelelő rosta 60—80 o. frt, és így tovább a többi gépek is, holott — véleményünk szerint — 30—40%-kal ócsóbban és mégis jó minőségben volnának kiállíthatók? Ha angol gyárosok — az ottani drága munkabér és tetemes szállítási költségeik dacára — azon árakon adják gépeiket, mint a belföldiek, — miért nem szállíthatnák le ezek árjegyzékeiket? És hogy e leszállítás, e 30—40 sőt 50%-kal ócsóbbá tétele a gépeknek megtörténhessék, — nem kellene-e a hazai nagy czéla szövetkezniök az összes gazdasági egyleteknek e honban, s vállalat vetve, kezdet fogva közreműködniök a nemzet nagy zömének ócsó és jó gépekkel ellátására; a helyett hogy — mint jelenben — az obligat szántóverseny és terménykiállítás kisserű köznapiságán kívül alig mutatnak fel, valami maradandó becű eredményt! — Ócsó és jó gépek uraim! és általok gazdasági haladás, vagyonosság, miveltség e népek (mert ez a logikai egymásután a nemzetek életében) és akkor — vajha mielőbb —

„Szébb arcot ölt e föld kies határa,
Hogy kedvre gyul ki bájkörebe lép.“

IV.

(Nyiregyháza és Kálló — berlini levél — ki a vivát?)

De bezzeg nem gyulunk kedvre, ha mostanában akár nyiregyházi, akár kálló ismerőseink közé vezet a sors s illetőleg néha a „hosszu levél“ lépteinket. Pedig sem itt, sem ott soha soha oly kedves vendégek nem voltak, mint e napokban. Hanem aztán csak az az ominosus szó: „megyeháza“ ne fordulna elő. De előfordul, s akkor meg velünk fordul egyet a világ, mert mint udvarias embereknek, kik Krüggét könyv nélkül tudjuk, mindig a jelenlévőknek kell igazat adnunk; a miért s pedig mint perfid eljárásért az öntudat, e leghatalmasabb — mert mindentudó — kritikus, dacára annak, hogy ő csak „lakó“ és mi vagyunk „Hauseberr“, — meglehetősen reánk acsarkodik. De hát mon dieu! mit cselekedjünk, midőn mint hajdan Ombi és Tentyra, Róma és Carthago, — „gyilkos haraggal tör“ egymás ellen Kálló és Nyiregyháza? Hátha roszul kiáltva el magunkat, úgy járunk, mint a felvidéki hosszú dereku atyafi, kit kurucz és labancz egyiránt elpáhol? Apage satanas! Itt a „Nyir“ hasábjain azonban fedett arcczal jelenhetvén meg, bátran kimondhatjuk azon nézetünket, hogy dacára a „Nyir“-ben megjelent berlini bombasticus, betlehemes, jászlos és messiásos levélnek (melyhez hasonlókra igen jó időjárás volt tavaly, de reméljük, nem lesz az idén a „Nyir“-ben) az a 26 szótöbbség nem lesz, de nem is lehet illetékes e nagyfonságú kérdésben döntő hatást gyakorolni. Pedig még ez a 26 szótöbbség is nagyon problematikus természetűvé válhatik e szomorú quota ütött világban, ha majd — D. P. barátunkat idézve, „hogy a lélekben megszületett Messiás vérré és hussá legyen“ azt kérdi tőlünk, még pedig talán éppen egy jól sikerült katonai adóbehajtás után van Pengh miniszter, mit Hora emberei kérdeztek: „ungye bany“. Nagyon valószínű, hogy akkor nem emlegethet D. P. olyan szónokokat, „a kik nem léteztek“, felzajongván ismét nagy hatalommal az ősi jelszó: „nem adozunk“. — Tehát e részben ne álltassa magát Nyiregyháza túlvértes reményekkel, és habár szerintünk is Nyiregyházat illeti jogosan a megyeháza, ne legyen türelmetlen megvárni az időt, midőn a gyümölcs megéri és önmagától ölebe hull. Haladjon, épüljön anyagi és szellemi téren e derek és valóban nemes város, s előretörő szellemével, mely az iskolák dotatiójában közelebb is oly fényesen nyilatkozott, meghódítandja hős Szabolcs utódait s hivatalosan is az leend, mi most tényleg, — e megye szíve és központja.

V.

(Lóvonatu vasut — új hazát keresők — bettli.)

Kivált ha az a „lóvonatu vasut“ hamarosan kiépülhetne. Csak hogy közel három hava, mióta e lapokban tudomást vettünk róla, s azóta hallgat, mint a rengeteg! Aluszik vagy meghalt? Vagy éppen az „Uj hazát keresők“ közé csapott fel, mint S...i Ilka megmagyarosított németjei? Mert hogy magyar földész, azzal az egészséges észjárással és kiapadhatlan humorral, itthagya szülőföldét és Amerikába vándoroljon, — ez éppen oly képtelenség, mint volt azon miniszteri rendelet, hogy Szabolcs megye Debreczenből lássa el magát sóval. — Reméljük a „Varsói menekültek“ feledtetni fogják velünk az „Uj hazát keresők“-et, mely beszélt hogy pusztán udvarias lovagasságból közlött a szerkesztőség — több mint valószínű. Legalább így hallottuk a kaszinóban azon este, midőn Emericzy tanár a csillagászatról „igen gyér közönség előtt“ értekezett, mi pedig a terem melletti szobában bettliztünk. Már uram, édes ** ur, kövesse meg magát, — mi nem a csillagászati, hanem más közlelbi csillagoknak vagyunk barátai, következésképp önköl nem egy zászló alatt küzdünk. Aztán az a bettli — az a bettli! — Ertekezzenek, olvassanak önök a jám-

bor együgyü falusiaknak, kikre rájok fér a civilizáció, de nem nekünk városi népek. —

„Mi a hazá reményei vagyunk
Mi általunk jut diszre fel honunk.“

Z. Y.

A városi képviseleti gyülesteremből.

IV.

(M.) A f. hó 18-án tartott képviseleti gyűlés alkalmával olvastattott gr. Keglevich Béla országos erdészeti egyleti elnöknek körlevele, melyben a várost, s hanyatlásnak indult erdészetiük előmozdítására s az országos erdészeti egylet alapító tagjai közé lépésre hívja fel. A város, 200 frt aláírása mellett a nevezett egylet alapító tagjai közé lépett, s az „Erdészeti Lapok“-at továbbra is hordatni határozta.

Pártoló tudomásul vétetett Kézdivásárhely tanácsának azon átirata, melyben a kormányilag kifizűtt vasuti vonalok közül a brassó-bodzai helyett, a brassókézdivásárhelyinek pártoltatását kéri, ugy hadászati, mint nemzetgazdasági szempontokból, valamint a seregestől kívándorló székely nép érdekét tekintőleg is; — és Kecskemét azon hivatalos levele, melynek tartalma szerint városunk, a magas kormány által Pestről Csongrádig készített rendelt dunatiszai csatornának az egyesek által tervelt pest-szegedi helyetti pártolására hivatik fel; valamint Eger város közönségének azon átirata, mely szerint az egyes községekre nehezűlő katonatartási és elszállásolási közterhek — mint nem egyes községeket és személyeket illetők, közviselés alá vonandók említettnek fel, és e czélulag a n. m. miniszteriumhoz és országgyűléshez kérvények terjesztése sürgettetik. Tudomásul vétetett Sáros megye értesítő levele, Hlavácsnak bünyevitő perbe fogatása iránt, és Arad megye közönségének egy küldöttégi munkálata, mely az országos vasúthálózat tervre vonatkozólag azon megyének helyi érdekeit és viszonyait tárgyazza; valamint Pest-Pilis és Solt törvényesen egyesült megyék közönségének azon elhírhedt sérelmi kérvénye, melyben az a kitétel fordul elő, hogy: „a nemzetnek nincs többé mit vesztenie!“ Sáros megye azon átirata, melyben a honvédelmi rendezés, a hadsereg nemzeti lábra állítása és ezzel kapcsolatosan a Ludoviceum helyreállítása iránt a honvédelmi miniszteriumhoz intézett feltételezett tudomásra hozza — határozottat, miszerint ezen ügynek a törvényhozás utjáni előmozdítása iránt e város országgyűlési képviselője fölkérendő lesz. Szathmár-Németi azon hivatalos levelére, melyben az egyes országgyűlési képviselőknek részvétlensége és a tanácskozásokból gyakori kimaradásai iránt a képviselőházhoz terjesztett kérvényét támogatás czéljából közli: képviselőnk figyelme szintén felhivatik. Borsod megye közönségének azon átirata, melyben a pest-miskolczi vasut a Sajó völgyén Putnok felé Murányiak építtetni, s ez által a kevesebb előnyt nyújtó és több nehézségekkel járó salgó-tarjáni mellőztetni czéloztatik, pártoló tudomásul vétetett, s előmozdítása iránt az országos képviselő megkerestetni rendeltetett.

A kapitányi hivatal személyzete közötti panaszok megvizsgálásával Palicz Mihály albiró elnöke alatt megbízott küldöttégi munkálata a kapitányi segéd, még némely kérdésekre vonatkozólag kiegészített kérvény: utasított az eljáró küldöttég, hogy ezen ügyre vonatkozó vizsgálatát befejezni és kimerítő véleményes jelentésével együtt a jövő közgyűlésre beadni el nem mulasztva.

A folyó hó 27-én tartott képviselő gyűlés kizárólag, ezen most említett ügyben tett jelentés tárgyalásával telt el. Eredményéről s a folyó hó 28-án tartott közgyűlésről jövő alkalommal szólnak.

VEGYES HIREK.

** Lapunk 7-ik számában egy Kótajból irt levél azt állítja, hogy bizonyos nászimpepelyen a honvédegylet tőke gyarapítására többek adakozása folytán 42 frt 38 kr begyűlt volna; most a gyűjtő arról értesít, hogy csak kérek szám 42 frt gyűlt össze, mit f. hó 4-én illő helyen át is adott.

** Perczel Mór leányát, Irmát, dr. Ghyczy Gyula, Ghyczy Kálmán unokaöccse, pesti fiatal ügyvéd jegyezte el.

** Sz. Mihályon a mult heten orgyilkosság történt. Egy ottani gazda — igen kövér ember — este házába lépni akart, a midőn egy pisztoly lövés által földre terítettett; övéi kirohantak és vérében fekvé találták. Azonnal orvosi segélyért küldetett és sikerült életét megmenteni. De nem az orvos mentette életét, hanem a vastagon nyakába burkolt selyemkendő és a felette kövérég. Nyakba lövetett.

** Böszörményi László a „Magyar Ujság“ felelős szerkesztője sajtóperének esküdtzéki tárgyalását a „Pesti Hírnök“ és „Független Lapok“ elhalasztották állítják, de a „Magyar Ujság“ az egész tárgyalást és ítéletet közli, melyben egyévi fogságra és kétezer forint bírságra elíteltetett. Böszörményi László a sajtóbíróság elnökehez a tárgyalás napján reggel Vidacs János által ismételve halasztási kérvényt benyújtott, de az esküdtzék kijelenté, miszerint vádlottnak a tárgyalás elhalasztása iránt beadott kérvénye elutasították és a tárgyalás a 81. §. szerint vádlott távollétében is meg fog tartatni.

** Mult számunkban „Perczel Mór Nyiregyházán“ czim alatt közlöttekől kifejtettük megemliteni, hogy a fáklyásmenetnél a helybeli dalárda is szépen közreműködött. Gyakorlat és kitartás az egylet tagjai részéről kitűnő sikert remélni jogosít. Továbbá ígértük az üdvözlő beszédekét is adni. Igéretünket ezennel a „Tárca“ rovathban beváltjuk.

††† Nyiregyháza városa képviseleti gyűlése még a mult évben elrendelte a cselérendszer szigorú kezeltetését, a cselédkönyvek azonnali nyomtatását és azok a cseléd közti kiosztását; de fájdalom, azok készítése még mai nap sem rendeltetett meg. Ha ilyen gyors eljárást mindenik tisztviselő követne, hova jutna a közügy?

— Az utcákban levő nagy sár eszünkbe juttatja a járdákat. N-Kálló városa legalább pallókkal dicsekedhetik, de már ha sárban járni kell, legalább életveszély nélkül szeretőok azt; ezért felhívjuk a hatóság figyelmét a még több utcákban a házak alatti czölöpökre és korlátokra, nehogy ismétlődjének olyan esetek mint milyen e napokban egy debreczeni uri emberrel a szarvasutczán történt, hol a távol egymástól eső lampavilág hiánya miatt a Szamuely-ház előtti czölöpben annyira megsérült, hogy alig van remény a tökéletes felgyógyuláshoz.

** A Nyiregyházán lakó honvédek által rendezett három reunio összes jövedelme volt 312 frt 50 kr., a kiadás pedig 258 frt 67 kr., maradt tisztán 53 frt 83 kr. A f. hó 20-án tartott honvédbál összes jövedelme volt 663 frt, arra volt költség 343 frt 65 kr., maradt tisztán 319 frt 35 kr. A reunio és bál összes tiszta jövedelme tehát 373 frt 18 kr., mely összegnek mikénti kiosztásáról a rendezőség annak idején ismét nyiltan számot adni fog.

** Ha jól értesültünk, ugy legközelebb T.-Eszláron egy jótékonyczélú reunio fog tartatni, melynek tiszta jövedelme az eszlári ref. templom és torony kijavítására, — mely a deczemberi nagy szélvész által sokat szenvedett — fog fordittatni. A reunio megtartására kívántató termet Kállay Gusztáv ur már fel is ajánlotta volna. Szép sikert és jó mulatságot kívánunk.

Ü Z L E T.

— Ugy értesültünk, hogy a nyiregyházi vaspálya-állomáson is a gabnaszállítás elfogadtatik, de csak belföldre, a külföldre nézve a hátlaponi hirdetés még folyvást érvényben marad.

— Kimutatása a szabolcs megyei takarékpénztár II. évi üzletforgalmának és mérlegének 1867. decz. 31-én. A szabolcs megyei takarékpénztár forgalom-kimutatása 1867. január 1-től deczember 31-ig. Bevétel. Maradvány készpénz 1866. decz. 31-ről 3607 frt 22 kr. 6% betét 77,899 frt 99 kr. 5% betét 108,976 frt 65 kr. Visszafizetett váltó 514,822 frt. Leszámitolási kamatok 12,457 frt 46 kr. Kezelési díj 4091 frt 37 kr. Késedelmi kamatok 180 frt 36 kr. Könyvecske-díj 15 frt 25 kr. Letét-díj 18 frt 45 kr. Részvény-átíratás-díj 34 frt. Nyomatványokért 616 frt 60 kr. Összesen 722,719 frt 35 kr. Kiadás. 6% visszafizetett betét 26,529 frt 8 kr. 6% visszafizetett folyó kamat 91 frt 62 kr. 5% visszafizetett betét 69,289 frt 45 kr. 5% visszafizetett folyó kamat 267 frt 1 kr. Kiadatott váltóra 613,076 frt. Tisztifizetés 1529 frt 98 kr. Költség 579 frt 61 kr. Felszerelés 102 frt 16 kr. Osztalék 5028 frt 20 kr. Igazgatósági tisztelteldíj 300 frt. Jótékonyczélú adományozások 582 frt 18 kr. Napi biztos díj 237 frt. Pénztár-maradvány 1867. decz. 31-én 5107 frt 6 kr. Összesen 722,719 frt 35 kr. Mérleg és vagyon kimutatás 1867. decz. 31-én. Követelés. Pénztár-maradvány 1867. decz. 31-én 5107 frt 6 kr. Váltók 234,058 frt. Felszerelés 498 frt 11 kr. Törvénykezési előleg 30 frt. Összesen 239,693 frt 15 kr. Tartozás. Részvénytőke 62,600 frt. Részvénytőke kamata 3130 frt. Tartalék-tőke 701 frt 82 kr. Tartalék-tőke kamata 35 frt 9 kr. Nyugdíj-tőke 467 frt 88 kr. Nyugdíj-tőke kamata 23 frt 39 kr. 6% betét 98,616 frt 55 kr. 6% tőkésített kamat 1867. deczember 31-ig 4149 frt kr. 86 kr. 5% betét 62,798 frt 47 kr. 5% tőkésített kamat 1867. decz. 31-ig 2035 frt 16 kr. Ki nem fizetett osztalék 48 frt 66 kr. Ki nem fizetett lakbér 62 frt 50 kr. 1867. évi forgalom jövedelme 5023 frt 79 kr. Összesen 239,693 frt 17 kr. Jövedelem kimutatás 1867. deczember 21-én. Tartozás. Részvénykamata 3130 frt. 6 százalék tőkésített kamat 1867. deczember 31-ig 4149 frt 86 kr. 5 százalék tőkésített kamat 1867. deczember 31-ig 2035 frt 16 kr. 6 százalék kifizetett folyó kamat 91 frt 62 kr. 5 százalék kifizetett folyó kamat 267 frt 1 kr. Tisztifizetés 1529 frt 98 kr. Napi biztos díj 237 frt. Költség 579 frt 61 kr. Felszerelés használati levonata 60 frt 98 kr. Tartalék-tőke kamata 35 frt 9 kr. Nyugdíj-tőke kamata 23 frt 39 kr. Lakbér 250 frt. 1867. évi forgalom jövedelme 5023 frt 79 kr. Összesen 17,413 frt 49 kr. Követelés. Leszámitolási kamat 12,457 frt 46 kr. Kezelési díj 4091 frt 37 kr. Késedelmi kamat 180 frt 36 kr. Könyvecske-díj 15 frt 25 kr. Letét-díj 18 frt 45 kr. Részvény-átíratás-díj 34 frt. Nyomatványok 616 frt 60 kr. Összesen 17,413 frt 49 kr.

A nyiregyházi gabnacsarnokban

jegyzőkönyvileg beigtattott terményárak o. értékben.

Alsó ausztr. mérő szerint	dec. 31.		febr. 29.	
	log. alant	log. font	log. alant	log. font
Buza	—	—	4.50—5.00	—
Rozs	—	—	3.85—4.00	—
Árpa	—	—	1.90—2.05	—
Zab	—	—	1.35—1.45	—
Kukoricza	—	—	2.50—2.60	—
Köles	—	—	2.30—2.50	—
Bab	—	—	3.75—4.50	—
Repcze	—	—	5.00—5.13	—
Mák	—	—	7.50—0.00	—
Szesz. magyar itcze	—	—	19%—19%	—
Virágolaj, mázsánsint	—	—	22—23	—

Bécsi távirati börze-tudósítás.

Február 28.

5% metaliques 58.40. — 5% metaliques máj. és nov. 58.70. — 5% nemzeti kölcsön 65.80. — 1860. államkölcsön 83.40. — Bankrészvény 713.00. — Hitelrészvény 188.80. — London 116.80. — Ezüst 114.50. Cs. k. arany 5.59.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Börkey Imre.**

H I R D E T É S E K.

TUDAKOZÓ INTÉZETI HIRADÓ.

(E rovatban egy-egy közlésért 20 kr. o. é. fizetendő.)

Kerestetik egy jó kerekgyártó-mester, ki lakhe-lyét előnnyel változtatni akarná.

Egy, a gazdaságban jártas s nős fiatal ember, is-pánnak ajánlja magát.

Többrendbeli férfi- és nő-cselédek, ugyszintén nőtlen kertészek azonnal helyet nyerhetnek.

KIADÓ MAGTÁR.

Alólirt házában Kállói-utca 1550-ik sz. alatt kiadó négy magtár, melyeknek mindegyike 400-500 köböl életet magába foglalhat. (68) 3-1

Fried Jakab.

TÁNCZTANÍTÁS.

(69) *1

Alólirt tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy martius hó végével a táncztanítást Nyiregyházán meg-kezd. Előleges bejegyzések a „Nyir“ szerkesztőségénél elfogadtatnak.

Müller Lajos
táncztanító.

Kiadó lak.

A Nád-téren 854. sz. a. házban 3 szoba, konyha, ka-mara; a 794. számú házban 2 szoba, konyha és eseléd-ház. Bővebben értekezhetni alólírtánál. (71) 2-1
Takács Albert, orvos.

Eladó méhes.

9 köpü méh, több üres kö-püvel együtt a vasut mel-lett alólírtánál eladó.

Sladek Sándor,
lakik a nyiregyházi pálya-udvarban. (70) 2-1

H i r d e t m é n y.

A múlt évi december hó 9-én kelt hirdetményvel, a tiszavidéki vasut állomásain a Czegléden túl fekvő állomásokra szállítandó te-herárúk felvételét megszüntető intézkedés, mindennemű teherszállít-mányokra nézve, — kivéve a gabona-szállítványokat, me-lyekre nézve egyelőre még érvényben marad — ezennel megszüntetik. Kelt Bécsben, 1868-ik évi január hó 10-én.

A es. kir. szab. tiszavidéki vasut igazgatósága.

(48) 0-2

K u n d m a c h u n g.

Die mittelst Kundmachung vom 9. d. M. auf den Theissbahnstationen sistirte Aufnahme von Frachten für Stationen über Czegléd hinaus wird, mit Ausnahme der Aufnahme von G e t r e i d e - S e n d u n g e n, welche vorläufig noch sistirt bleibt, für alle anderen Frachten hiermit wieder freigegeben.

Wien, am 10. Jänner 1868.

Von der Direktion der k. k. priv. Theiss-Eisenbahn.

ELADÓ SZÉNA.

A Simai-tanyán tiszta gyp-széna eladó. Bővebben ér-tekezhetni alólírtánál Pazony-ban, vagy a pusztán a gaz-dánál. (72) *1
Elek Mihályné.

Tavaszi repce, burgundi répa, luczerna- és muhar-mag kisebb és nagyobb mennyiségben kapható

Teitelbaum Henriknél
N.-Kállói-utca
1006. sz. a. (65) 3-2

4000 db álladalmi köblös nagyságú zsák legjutányosabb ár mellett kölesön kapható

Fried Jakabnál

Nyiregyházán, N.-Kállói-utca 1550. sz. a.

Ugyanott

3 és 4 vékás zsákok

nagy és kis mennyiségben, nemkülönbön gyapju-zsákok is igen jutányos ár mellett eladók. (67) 3-2

H a s z o n b é r l e t.

(62) 3-3

A nyiregyházi vasúthoz félórai távolságra eső néhai Elek János ur pazonyi és orosi 757 holdból álló legjobb minőségű tagosított birtokok, szántó és kaszáló földek, a pazonyi uri lakkal, kerttel, minden majorsági épületekkel, 2 száraz malommal, királyi kisebb haszonvétellel, szőlő dézsmával, őszi és tavaszi vetésekkel árverés útján, mely 1-ször Demecserben martius 19-én reggeli 10 órakor, nem sikerülés esetében april 15-én fognak 10% bánompénz letétele mellett kiadatni
Elek Pál, törv. gyám.

Első csász.

királyi

UDVARI-VASZONÁRÚ-GYÁR

kész fehéreműk raktára

(64) 12-2

BÉCSBEN, LEOPOLDSTADT, TABORSTRASSE Nr. 6 és 8.

A Reichenauer vászongyár czim alatt már 20 év óta fennálló cég tulajdonosa néhány hó előtt e gyártmányban tett kitünő szolgálataiért és szállításiért, nemkülönbön gyári árúinak kitünősegeért és olcsóságaért, — azon magas kitüntetésben részesült, hogy ő Felsője az osztrák császár által csász. kir. udvari vászonárú gyárosa és szállítójává kinevezetett. Ezeknél fogva bátran kimondható, hogy ezen gyárház — jelenleg az egész osztrák birodalomban — egyedüli; melyhez a tisztelt megrendelők megbízásait és megrendeléseiket teljes bizalommal irányozhatják. — A lennfonalak árcsökkenése folytán ismét

nagy árleszállítás

történt minden vászon- és fehéreműkben, minélfogva szolgáljon megrendelési meghívásnak az alább közölt felette leszorított árjegyzék.

Vászon legnehezebb kézi-fonalból.

1 vég 30 rőf valódi fehérfonalu vászon csak 6 frt.

1 vég 30 rőf legnehezebb családi vászon keményítetlen csak 8 frt 50 kr.

1 vég 30 rőf fehérített freudenthali vászon csak 10 frt 50 kr.

1 vég 30 rőf valódi bieleföldi czérna-vászon csak 12 frt.

1 vég 37 rőf természetes lenn-szövet lepedőknek csak 11 frt 50 kr.

1 vég 30 rőf % széles legnehezebb kézfonal-vászon fehérítve 14, 15, 16, 18 frt.

1 vég 50 rőf nehéz fehérített fehérfonalszövet ágyneműnek 15, 16, 17 frt.

1 vég 50 rőf legfinomabb irlandi-vagy brabanti szöv. 20, 22, 24, 26, 28, 30 frt.

1 vég 54 rőf % széles valódi rumburgi kézfonal és szövés (fél-lümluhatatlan jósága és tartósága végett világszerte mint leg-kitünőbb ismeretes) 23, 24, 26, 28, 30, 35, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 80, legfinomabb 100 frt.

1 vég 18 rőf rumburgi lepedő-vászon varrás nélkül 6 lepedő-nek való % széles 14, 15, 16 és % széles 17, 19, 20 frt.

1 vég 30 rőf valódi szintartó kanefas ágybelinek 4 frt 50 kr.

1 vég 30 rőf valódi szintartó nehéz czérna-kanefas 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 frt.

1 vég 30 rőf legnehezebb zsinoros barchent 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17 frt.

1 vég 20 rőf legnehezebb pique-barchent 8, 9, 10, 12, 13 frt.

1 db jósinü kávésabrosz minden tetszés szerinti nagyságban 1.25, 1.50, 2, 2.50, 3 frt.

1/2 tucat dessert-serviett minden színben a kávésabroszokhoz hasonlító 80 és 90 kr. 1.25, 1.50, 2, 2 frt 50 krig.

1/2 tucat tiszta lenn sáhos és damast asztalkendő 1.75, 2, 2.50, 3 és 3.50.

1 db tiszta lenn sáhos és damast abrosz 1.50, 1.80, 2.50, 3 frtig.

1/2 tucat valódi lenn sáhos és damast törülköző 1.75, 2, 2.25, 3 és 3 frt 50 kr.

Legnehezebb dupla-damast teríté-kek 6, 12, 18 és 24 személyre

5, 7, 12, 16, 20, 24, 30, 35 és a legfinomabb 40 frtig.

1/2 tucat valódi belgái vászon-zsebkendő férfiak és nők szá-mára igen szép széllel 1, 1.25, 1.50, 1.75, 2, 2.50, 3, 3.50, 4 frtig.

Legnagyobb választás valódi an-gol vászon és francia üveg-batist-zsebkendőknben elegáns katulyákban 1 tucat 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, legfinomabb 14 frt. (Üveg-batist egyenkint) dhja 1.10, 1.25, 1.50, 2 és 2 frt 50 kr.

Fehér, kék és színes barchentek legnagyobb raktára, különösen leszállított ár mellett végszáma 5, 6, 7 és 8 frt.

Csíkos és koczkás czérna-szövetek női ruháknak, rófszáma 25, 28, 30, 32, 35, 38, 40, 45, 50 krig.

Dúsgazdag sortiment mindenféle fehér lenn- és pamut-grádból % és % széles sarga, nanking % és % széles legnehezebb matrác-zsövetek, sima és csíkos szalma-zsák-vászon, fehér és színes shirting, cambridges és percailokból mindenféle szélességben legolcsóbb gyári áron.

Kész férfi-ingek, legjobb kézi-munka.

Fehér vászoning mellényforma v. ránczolt mell 1.50, 1.60, 1.75, 2, 2.25.

Finom irlandi vagy brabanti in-gek 1.25, 2.50, 2.70, 3 frt.

Legfinomabb belfasti vászoningek 3.50, 3.75, 4, 4.50.

Legnehezebb rumburgi kézfonalu vászoningek 4, 4.50, 5, 6 frt.

Elegáns rumburgi czérna-batist-ingek 6, 7 és 8 frt, legfinomabb francia himzetbetéttel (Einsätz) 8, 10 és 12 frt.

Fehér shirting-ingek igen szép ránczolt mell 1.50, 1.75, 2 frt.

Legfinomabb francia chiflon-ing (báli ingnek igen alkalmas) 2.25, 2.50, 3, 3.50.

Jósinü ingek legujabb mustrák 1.80, 2, 2.25, 2.50.

Vászon férfi lábravaló jó fehér fo-nalvászonból 1 frt 20 kr.

Legnehezebb fehérített bőrvászon-ból 1.40, 1.60.

Legnehezebb rumburgi kézfonalu vászonból 1.80, 2 és 2.25.

Magyar szabású 1.70, 2, 2.25, fran-czia szabású vörös steppeléssel 2, 2.25, 2.50.

Kész női-ingek, legszebb kézi-munka és kézi-himzés.

Fehérfonalu vászoningek himzés-sel (slingolással) 1.70, 2, 2.25.

Elegáns Karolin- vagy divatos ju-hász-ingek 2.50, 2.70 és 3 frt.

Legfinomabb himzett szív-, csokor-(bouquet) és raveur-ingek 3, 3.50 és 4 frt.

Legujabb szabású himzett női in-gek körhímzéssel zsák és négy-szögbe szabva 4, 4.50, 5 és 6 frt.

Legujabb és legizletesb á jour ingek kézvarrasu szegélylyel és kézi-himzésű einsattzal 6, 7, 8 és 10 frt.

Corsets (Hálórekl) legfino-mabb battist-percaiból vagy legfinomabb francia Chiffon.

Hálórekl angol shirtingból gaz-dagon ránczolva 1.75, 2, 2.50, 3 frt.

Corset finom battist-percaiból gaz-dagon himzett mellel 3.50, 4, 4.50.

Corset legfinomabb francia chif-fonból francz himzett einsattzal 5, 5.50, 6 frt.

Elegáns divat-corset, gazdagon ki-állitva himzett medaillonnal és kézivarrasu szegélylyel 6, 7, 8 frt.

Női éjjeli ingek hosszu ujjal ne-héz irlandi vászonból, kézzel varrt ránczos mellel és kézi-himzésű garniturral 3.50, 4 és 4 frt 50 kr, gazdagon himzett mell 4.50, 5 és 6 frt.

Női nadrágok.

Legnehezebb angol shirtingból, slingolt széllel 1.40, 1.60, 1.80.

Stikkolt einsattzal 2.60, 2.80, 3, gazdagon kiállitva medaillon-einsattzal 3.25, 3.50, 4, 4.50, legnehezebb hollandi vászonból slingolt széllel 1.80, 2, 2.25, kéz-zel stikkolt einsattzal 2.80, 3, 3.25, leggazdagabban kiállitva 3.50, 4, 4.50, 5 frt.

Legujabb divatu alszoknya, ékszabású.

Alszoknya legnehezebb angol shirtingból gazdag szegélyekkel 3.50, 4 és 5 frt.

Alszoknya legfinomabb francia chiflonból, stikkolt einsattzal és szegélyekkel 6, 7, 8, fekte-tett ránczozal és himzett ein-satz 8, 9, 10 frt.

Alszoknya legelegánsabb kiállit-tás medaillon-einsattzal és rez-zés kötéssel 9, 10, 12 frt.

Egész kihazásitási felszerelések vászon- és fehéreműkben pontosan a megrendelés szerint, legrovidebb idő alatt elkészittetnek és legolcsóbb gyári áron számittatnak. Különös kívánatra egyenkinti felszámitási kimutatások küldetnek.

Engedmény: Minden 50 frtyi megrendelésre 12 db legfinomabb belgái czérna-zsebkendő vagy egy szép kávé-teríték hat személyre (1 abrosz, 6 kávé kendő) ingyen mellékeltek.

Levél általi megrendelések a pénz beküldése vagy utánvétel mellett azonnal és legnagyobb pontossággal jótállás mellett teljesittetnek; férfi-ingek megrendelésénél a nyak és kezéző bőségét kérjük beküldeni. Minták és árjegyzé-kek díjmentesen küldetnek.

Levélczim: Cs. kir. udvari vászonárú gyárának Bécsben, Leopoldstadt, Taborstrasse Nr. 6 és 8.